

end til at forbyde den, medens *Gregersen* (D. R.) ikke kunde »anerkende Nødvendigheden af Statens Indgreb og disse idelige Forbud«.

Fra radikal Side udtalte *Gunnar Fog-Petersen* i Lands-tinget, at det er meget muligt, at absolutte Tilhængere af offentlig Anvisning engang vil kræve, at alt bliver offentlig Anvisning, men det er lige saa sandsynligt, ja, maaske mest sandsynligt, at en saadan vil vise sig utilfredsstillende, utilstrækkelig, og at man maa indrette sig paa, at den private kontrolerede og den offentlige Anvisning gaar Haand i Haand, at de hver paa sit Omraade søger at løse Opgaven, som er den: at faa alle, der søger Arbejde, bragt i Forbindelse med de Steder, hvor Arbejdet findes.

Under Sagens 3. Behandling i Folketinget fremsatte *Søren P. Larsen* (V.) følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

»Idet Folketinget udtaler, at den i Grundlovens § 81 tilsikrede fri og lige Adgang til Erhverv for alle Landets Borgere ikke maa tilsidesættes ved Overgreb fra Statsmyndighedernes Side, og at Statsmagten i sit Forhold til den faglige Organisationsmagt som Samfundets Repræsentant maa hindre ethvert Forsøg fra Organisationsmagts Side paa at tilrive sig Særrettigheder i Strid med den i Grundloven udtalte Forudsætning om den enkeltes Erhvervsfrihed, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.«

I sin Begrundelse herfor gjorde Forslagsstilleren gældende, at Venstre fandt det uheldigt, at Arbejdsanvisningen mere og mere samledes hos de offentlige Arbejdsanvisningskontorer, bl. a. fordi det førte til, at Fagforeningsinteresserne sættes forrest. Om adskillige af de af Regeringen forelagte Lovforslag gjaldt det i det hele taget, at de gav de organiserede Arbejdere en Særstilling, hvorved de udenforstaaende stilledes ringere. Det samme var Tilfældet i den foregaaende Rigsdags-samling, da Kristelig Arbejdsløshedskasse mistede sin Stats- anerkendelse, og dens Medlemmer herved blev afskaaret fra at opnaa Beskæftigelse ved en Række offentlige Arbejder.

Det frie Folkeparti og *Danmarks Retsforbund* kunde stemme for Paastanden. Det samme gjaldt *Det konservative Folkeparti*, der dog mente, at der burde indføres en Reservation vedrørende Indskrænkninger, som er begrundet i det almene. Forslaget kom imidlertid ikke til Afstemning, idet *Hartvig Frisch* (S.) og *A. M. Hansen* (R. V.) stillede en anden Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som vedtoges med 73 Stemmer mod 30, medens 20 Medlemmer hverken stemte for eller imod. Denne anden Paastand havde følgende Ordlyd: